

Nơi duy nhất ở Việt Nam còn giao tiếp bằng ngôn ngữ từ thời Văn Lang - Âu Lạc, người lạ đến cần phiên dịch

Tác giả: [An An](#)

17/08/2024 11:30 (GMT + 7)

[Theo dõi Techz trên](#)

Ở Việt Nam có một ngôi làng vô cùng đặc biệt, nơi mà người dân vẫn giao tiếp với nhau bằng ngôn ngữ cổ có từ thời Văn Lang - Âu Lạc.

Làng Đa Chát (xã Đại Xuyên, huyện Phú Xuyên), nằm cách trung tâm Thủ đô Hà Nội khoảng 40km là ngôi làng duy nhất ở Việt Nam còn giao tiếp bằng ngôn ngữ cổ xưa. Nơi này người dân đều là dân tộc Kinh nhưng lại dùng thứ “tiếng lạ” có từ thời Văn Lang. Đây được xem như báu vật truyền đời của dân làng.

Làng Đa Chát nằm giữa ngã ba sông Lương và sông Nhuệ, cách Thủ đô không xa nhưng vẫn giữ được những nét cổ xưa, thanh bình của một miền quê. Điều đặc biệt hơn nữa, khi người lạ đến làng sẽ cần có phiên dịch, nếu không sẽ không thể hiểu người dân bản địa nói gì.

Cổng làng Đa Chất. Ảnh: Báo CAND

Thứ ngôn ngữ người làng Đa Chất sử dụng vô cùng phong phú, gần như không vay mượn từ ngữ của nơi khác. Các chuyên gia cho biết, đây có thể là ngôn ngữ có từ thời Văn Lang – Âu Lạc. Ví dụ, từ dùng để chỉ người có vai vế ở đây sẽ dùng từ “chóp bu”. Một từ khác là “xấn xỏ” được dân Đa Chất dùng để mô tả hành động dùng sức mạnh, thậm chí bạo lực để làm điều gì đó mà người khác không mong muốn. Cũng từ “xấn” này nhưng “xấn vụ” có nghĩa là đóng cối, “xấn đĩa” có nghĩa là làm ruộng, “xấn bệt” có nghĩa là làm nhà. Ngoài ra còn phải kể đến từ “choáng”. “Bệt choáng” có nghĩa là nhà đẹp, “nhát choáng” là gái đẹp”...

Hệ số đếm của người làng Đa Chất cũng rất đặc biệt khi sử dụng: "Nhất" (một), "nhị" (hai), "thâm" (ba), "chó" (bốn), "dâu" (năm)... mười là "lạp." "Lái lạp" (hai mươi), "thâm lạp" (ba mươi)... "bích" (một trăm), "bích rộng" (một nghìn)... Những vật dụng hiện đại như đồng hồ gọi là “sườn nhật”, ô tô gọi là “sườn mỡ”, tàu thủy là “sườn trì”, máy bay là “sườn xì thiên”...

Ông Nguyễn Văn Đoán (bên phải) kể về ngôn ngữ cổ của làng Đa Chất. Ảnh: Báo CAND

Chia sẻ với báo Công An Nhân Dân, ông Nguyễn Văn Đoán (SN 1939), người sống lâu năm ở làng Đa Chất tiết lộ: *“Theo tài liệu thân phả của làng Đa Chất, nơi đây là chốn thờ Trung Thành Đại Vương, còn gọi là Thổ Lệnh Trường – một vị tướng chỉ huy dưới thời vua Hùng. Ngài là con thứ ba của Hào trưởng vùng Hồng Giang (sông Hồng), có tên Đào Công Bột – người được xem là ông tổ của một ngôn ngữ cổ xưa”*.

Tiếng cổ của làng không có bảng chữ cái và cũng không có quy ước trong việc phát âm hay cấu tạo ngữ pháp. Ảnh: Internet

Năm xưa khi nhà Thục và vua Hùng giao tranh, sau khi giành chiến thắng, ngài đã làm tiệc khao quân. Thương dân làm ra hạt gạo khó khăn, vua đã sáng chế ra xôi xay. Từ đó, để bảo vệ bí quyết nghề nghiệp, người thợ của làng Đa Chất đã sáng tạo ra thứ ngôn ngữ bí ẩn này.

Làng cổ Đa Ch�t yên bình. Ảnh: Báo CAND

PGS.TS Vũ Đức Nghiệu chia sẻ với báo Người Đưa Tin: “Ngôn ngữ làng Đa Ch�t là một dạng biệt ngữ cộng đồng. Biệt ngữ này thường bao gồm những từ ngữ mang ý nghĩa riêng biệt, được sử dụng nhằm giữ bí mật trong một nhóm xã hội, có thể phân theo nghề nghiệp hoặc địa phương. Trong trường hợp này, biệt ngữ nghề nghiệp đã trở thành tiếng nói chung của làng, bắt nguồn từ những người làm nghề đóng cối xay, rồi được truyền lại cho cả những người không làm nghề”.

Người dân làng Đa Chất xem thứ ngôn ngữ cổ này như báu vật. Ảnh: Báo CAND

Hương ước của làng Đa Chất quy định ngôn ngữ của làng không chỉ là một phần linh hồn làng mà còn được coi như di sản tinh thần, tiếng nói mà tổ tiên đã phải miệt mài gìn giữ suốt hàng thế kỷ. Thế nên trải qua bao nhiêu đời, dù xã hội đã phát triển, người dân làng Đa Chất vẫn gìn giữ thứ ngôn ngữ cổ như một báu vật.